

Visszatérhet a centrális er?tér

2022 június 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Fricz kiosztott mindenkit!

Azt hiszem, a baloldali, balliberális ellenzéki pártokról a megalázó választási vereségük óta már elmondtuk a lényeges dolgokat. Ezek röviden összefoglalva a következ?k: hosszú évek óta nincs önálló mondanivalójuk a magyar társadalom, különösen a vidéki Magyarország számára, tehetségtelen, C kategóriás politikusok alkotják e pártok vezérkarát és elitjét, nem a magyar választóknak, hanem a külföldi, globalista megbízóiknak akarnak megfelelni, kritikátlanul majmolják azt, amit a nyugati f?sodratú liberális körök mondanak. Összességében tehát nem nemzetiek, hanem globalisták, folytatva a balliberális oldal borzasztó, százéves hagyományát Jászi Oszkártól és Kun Bélától kezdve Gyurcsány Ferencig és feleségéig, Dobrev Kláráig. Ezen túlmen?en egy valódi katyvasz- vagy (történelmileg megnevezve) habarékkoalíciót alkottak, amelyben közös értékrendnek, koherens világképnek még a csíráit sem lehetett felfedezni.

Ráadásul azok az „igék”, amikkel a maguk oldalára akarták állítani az embereket, utóbbiakat a legkevésbé sem érdeklik és nem is érintik. A „lépjünk be az Európai Ügyészségbe”, a „jogállammal baj van”, „a választási rendszert át kell alakítani”, „nem kell a Fudan Egyetem”, a „védjük meg a drag queenek jogait” – nos ezek annyira mozgatják meg a vidéki, de még a f?városi emberek meghatározó részét is, mint engem a páfrányfajták osztályozása.

Mindez azért van, mert ez a globalista társaság valóban már akkor rosszul, elárvultan kezdi érezni magát, ha a belvárosból véletlenül Újpalotára, a Havanna-lakótelepre vagy Rákosligetre téved, és ott emberekkel találkozik. Mivel mindig és mindenkor csak és kizárólag egymás között beszélgetnek, ezért elhiszik, hogy a világ és Magyarország csak arról szól, ami ?ket foglalkoztatja. Ez nem más, mint totális és kilúgozott elitizmus, amivel soha nem lehet választást nyerni.

De a f? baj velük most már az, hogy ellenzékként kezdett?l – április 3-a estét?l fogva – dekonstruktív módon viselkednek: nem gratulálnak a gy?ztesnek, szánalmas módon az els? parlamenti napon ki-be rohangálnak az ülésteremb?l, nem adják meg a minimális tiszteletet sem az Országgy?lésnek, az alkotmányos berendezkedésnek, tüntet?leg nem a kormány, hanem a rendszer ellenségeként lépnek fel. Nyilatkozataikban el?re jelzik, hogy nem tartják legitimnek a jelenlegi állapotokat, ezért csak ideiglenesen alkalmazkodnak az adott alkotmányos keretekhez, az els? adandó alkalommal igyekeznek felrúgni azt, ha kell, törvényellenes módon, utcai ellenállásokon keresztül is.

Itt kell tisztáznunk, hogy a politológia szerint négyféle ellenzéki magatartás létezik. Az els? a lojális ellenzékiség, amikor az ellenzéki párt vagy pártok nagyjából egyetértenek a kormány f? szándékaival, de kívül függetlenebbnek érzik magukat, illetve saját legf?bb politikai céljaikat markánsabban, radikálisabban tudják képviselni a kormányhoz képest. Az elmúlt harminc évben talán a MIÉP állt a legközelebb ehhez az ellenzéki pozícióhoz 1998–2002 között. A második a konstruktív ellenzékiség, ami annyit jelent, hogy az ellenzék számos kérdésben vitatkozik vagy éppen élesen szemben áll a kormánnyal, alternatív koncepciót is képvisel, azonban az úgynevezett nemzeti minimum kérdéseiben egyetértenek. Eszerint a közös nemzeti érdekek védelmében az ellenzék hajlandó együttm?ködni a kormánnyal, s ez különösen igaz a válsághelyzetekre, a vis maior állapotokra, legyen az háború, világjárvány, természeti katasztrófa, gazdasági válság. Talán némi jóindulattal a még radikális nemzeti Jobbik volt ilyen az els? parlamenti id?szakában 2014-ig, ám ez a Vona-féle „néppártosodási”, illetve „cukisodási” folyamattal párhuzamosan megsz?nt, s a mostani Jobbikot már a k?kemény kormányellenesség jellemzi.

A harmadik a dekonstruktív ellenzék típusa, amelyik lényegében azért lép fel minden kérdésben a legélesebben a kormánnyal szemben, mert a hatalmat, széls?ségesebb esetben a teljes alkotmányos rendet illegitimnek vagy illegálisnak tartja. Ennélfogva nem létezik számára nemzeti minimum, amib?l az következik, hogy még válsághelyzetekben sem áll a kormány mellé, legyen az háború vagy világjárvány, s?t ahol lehet, megpróbál külföldi, globális segítséget is igénybe venni a kormány és a rendszer megdöntése érdekében. Nem nehéz a példát megtalálni: legkés?bb a 2014-es választási vereségük óta sz?röstül-b?röstül ilyennek tekinthet? a balliberális ellenzék az MSZP-t?l a Jobbikig, s a 2022-es választáshoz közeledve ez csak tovább élesedett, amikor meg is fogalmazták, hogy akár jogellenesen is meg akarják semmisíteni az alaptörvényt. Végül a dekonstruktív ellenzékiségnek van egy elfajult vonulata is, ezt leginkább anarchista ellenzékiségnek neveznénk, ami a parlamenti munka teljes bojkottját jelenti, a „forradalmi” utcai politizálás el?térbe állítását. Ez utóbbira a legjellemz?bb példa Hadházy Ákos, aki követi a Lenin által vezetett bolsevik ellenzék módszerét az 1910-es évekb?l.
Nos, a választások óta éppen eleget beszéltünk, írtunk már a baloldali-balliberális habarékellenzékr?l, s tudjuk már azt is, hogy ?ket a dekonstruktív ellenzékiség jellemzi, ami rombolja a demokráciánkat, rombolja a nemzeti egységet és a nemzeti érdekérvényesítés lehet?ségeit a nemzetközi, geopolitikai térben, különösen ezekben a valóban több szempontból válságos és vízválasztó, sorsdönt? id?kben.

Ehhez képest érdemes megnéznünk a Mi Hazánk Mozgalmat: a párt hat százalék feletti eredménnyel, biztosan jutott be a parlamentbe, hat mandátumot szerzett, és frakciót is alakíthatott.

Mi várható t?lük a következ? négy évben? El?ször is szögezzük le: megjelenésükkel újra feléledhet az Orbán Viktor által korábban felvázolt centrális er?tér gondolata és valósága, ami egy er?s, predomináns kormányzó centrumból áll, két oldalán bal- és jobboldali, de üt?képtelen, a kormányzásba tartósan beleszólni nem tudó ellenzéki párttal, pártokkal. A Mi Hazánk ugyanis egy nemzeti radikális párt, amelyik hagyományos értelemben a jobboldalon áll, az általam sokkal fontosabb és meghatározóbb globalista–nemzeti törésvonalon pedig a nemzeti oldalon.

S milyen ellenzéki párt lesz, lehet a Mi Hazánk? Els? nyilatkozataik és els? lépéseik alapján a balliberális katyvaszpártokkal szemben nem dekonstruktív vagy anarchista, hanem konstruktív. Erre utal mind Toroczkai László, a párt elnöke, mind Dúró Dóra, a párt alelnöke több nyilatkozata is, amelyben azt szögezték le, hogy ?k olyan nemzeti párt, amelyik mindent meg fog szavazni a parlamentben, ami a nemzet, az ország érdekeit képviseli, de mindent el fognak utasítani, ami a nemzet érdekei ellen van.

Világos szavak, a konstruktív ellenzékiségnek ezek valóban az alapkritériumai. Persze a puding próbája az evés, s minden a gyakorlatban, a következ? hónapokban és években d?l el.

A Mi Hazánk harmadikutas pártnak tartja magát, amelyik sem a kormánnyal, sem az ellenzékkel nem vállal közösséget, mert úgy tartja, hogy a baloldal súlyosan, a kormányoldal pedig kisebb mértékben a globális er?k kiszolgáltatottja, miközben elismeri a kormány bizonyos, nemzet érdekében tett intézkedéseit (családtámogatás, határvédelem). Emellett a pártnak megvannak a saját témakörei, ilyen a vírus, a pandémia körüli anomáliák feltárása, a globális háttérhatalmak világuralomra tör? elképzeléseinek feltárása és az azok elleni fellépés, Gyurcsány Ferenc és társai elszámoltatása, Budaházy György felmentése, egy önellátó, f?ként a mez?gazdaságunk önellátó erejére épül? nemzetgazdaság létrehozása. Az is tény persze, hogy a Mi Hazánk nem mentes a szél?ségesség bizonyos formáitól, amelyek levetk?zése a párt el?tt álló feladat, de nyilván nem a Vona-féle cukisodás értelmében, ám ez, azt hiszem, szóba sem jön az esetükben.

A Mi Hazánk er?sen kritikusan viszonyul a kormányhoz, nem kérdés. Viszont fontos látnunk a világos különbséget a globalista baloldal és a nemzeti beállítottságú Mi Hazánk Mozgalom között: amíg az el?bbiekkel képtelenség bármiben együttm?ködni, a radikális jobboldali párttal bizonyos nemzeti ügyekben meglehet a cselekvés konszenzusa, a konstruktivitás.

Tegyünk tehát világos különbséget a két ellenzéki oldal között, mert nagyon nem ugyanolyanok, s a ciklus elején adjuk meg az esélyt arra, hogy a Mi Hazánk tanúbizonyságát adja a konstruktív ellenzékiségnek. A többit pedig a következ? hónapok döntik el.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló